

POŽÁRNÍ SBOR HOŘETICE
1911 – 1971

KOUSEK ZAŠLÉ HISTORIE

(Výňatky z osobní kroniky Františka Boučka, malíře z Hůrky, psané ručně na prahu XX. století.)

Hodětice, starobylá ves s filiálním kostelem, školou, dvorem a lihovarem. Žije zde okolo padesáti duší. Gotický kostel sv. Petra a Pavla věrně zachovává původní podobu. Krásné zevní malby patrný byly do nedávna, zvláště na jižní straně kostela. Stojíme na půdě historické. Vypravovati vše, co se tu událo, bylo by velice obtížno, ano i nesnadno. Protož jen jako letmo projdeme věky, jež pamatuje a jichž stopy jsou alespoň částečně patrný. Kostel sám jest původu prastarého. Připomínalť se již v roku 1350 mezi farními obvody děkanátu Vltavského.

Roku 1384 odvedl 15 grošů desátku královského. Podací při něm náleželo od pradávna bohatým rytířům Břekovcům ze Suchdolu, kteříž se k němu neobyčejně štědře prokazovali. Roku 1410 vladyka Hynek ze Šebáňovic založil zde kapli a ustanovil ještě třetího kaplana.

Rytíři Břekovci ze Suchdolu zdědili v roce 1512 po svém strýci Bohuslavu Břekovci z Ostromeče okolní statky, k nimž připojili i Hodětice. Roku 1624 opustil poslední evangelický farář faru hodětickou, načež kostel zůstal pro nedostatek duchovenstva bez správce, jsa do roku 1624 do roku 1672 faráři chlumeckými, pak kosohorskými spravován. Mezi tím spojeny byly Hodětice se statkem osečanským, který ale jeho majitel Karel Michna z Vacíkova ve dluhy uvedl a proto byl prodán ve veřejné dražbě roku 1727 Jáchymu hraběti Pachtovi, který je k svému Tloskovskému panství připojil.

Roku 1794 přivtělen byl kostel hodětický jako filiální k faře maršovické a jest tak až dopodnes.

V kostele stojí mohutný oltář, který jest znamenitá, starobylá vkusná práce řezbářská se zašlým obrazem svaté rodiny. Po stranách jsou sošky svatých apoštolů Petra a Pavla, výše sv. Alojse a Jana Nepomuckého. Nejvýše pak stojí soška Bohorodičky. V podlaze jsou též Některé popsané kameny. Nápisy na nich jsou však již značně setřeny.

V kostele tomto přijímáno bylo podobojí – zde zvučely zpěvy evangelistické a zde pak po hrozné katastrofě války třicetileté rozléhal se hřímavě rázný hlas misionářův a kněží katolických, kdy lid i násilně na víru katolickou býval obracován.

Zděná dvoupatrová zvonice stojí na jižní straně kostela. Nalézají se na ní dva krásné zvony, z nichž jeden patří asi mezi nejstarší zvony království českého, jsa v roce 1478 ulit. Druhý dal sem při opravě v roce 1730 hrabě Jáchym Pachta ulíti.

Starší, tzv. zvon sv. Petra, má tento nápis: „Anno Domini 1478 in nomine Domni et Sti Petri hec campana fusa. Sancte Petre ora pro nobis“ (t.j. Léta Páně 1478 ve jménu Božím a sv. Petra tento zvon lit. Svatý Petře oroduj na nás).

Druhý má dlouhý, taktéž latinský nápis. Před vchodem na hřbitov, jež kostel obklopuje, jsou ve výklencích kamenné sochy sv. apoštolů Petra a Pavla, provedeny skoro v životní velikosti. Hodětice bývaly druhdy velká ves, která zašla za kruté katastrofy bělohorské, kdy byla téměř celá se zemí srovnána a obyvatelstvo úplně vyhubeno. Proto utvořil hrabě Jáchym Pachta ze spustlých statků dvůr poplužní, k němuž i část bývalých farních a zádušních pozemků připojil, jakž dosud lze spatřiti.

Při dvoře tomto obživuje se každoročně hojnost chudého lidu z okolí nepřilíš bohaté krajiny.

Rybník „Jeptiška“ upomíná nás na bývalý kdys klášter, který stával na místě nynějšího dvora a lihovaru, v němž jsou doposud ve sklepích patrné po něm zbytky. Rybník „Farářský“ upomíná nás na bývalou faru, po níž jsou dosud patrné stopy při jižní straně hřbitova na zahradě hospodského. Vzala za své taktéž ve válce třicetileté a nebyla již znovu postavena. Lid okolní rozbíral pomalu zbylé ještě zdi, kámen po kameni až jej roznesl docela. Na místě

fary dal pak hrabě Pachta vystavěti hospodu, načež kázal sešlý kostel opravit a zprvu řečený zvon sv. Pavla k němu v roce 1730 ulíti.

Za nynějším dvorem poplužním vyorávaly se donedávna zbytky základů z bývalých selských usedlostí.

Jdeme vpřed a před zraky našimi starou topolovou alejí prokmitují domky vesnice Hořetic. Vozovou cestou, jež nás uvádí na mdlé návrší pak úvozem kolem kapličky tam zanedlouho dorazíme.

Hořetice jsou ves se 145 obyvateli ve 26 domech. Jest zde hospoda, mlýn a trafika. Projdeme po návsi přes malý potůček, který zvolna jen bublá a kolem níž jsou rozestavena výstavná selská obydlí i nuzné chaty, dostaneme se k rybníku 17 korců měřícímu.

Co se historie týče jest nám velice zastřena tmavou rouškou minulosti. Ví se toliko, že v roce 1623 koupil je ještě s jinými dědinami Pavel Michna z Vacíkova ve veřejné dražbě, jež na Hořetice byla uvalena.

Mineme pastoušku a hospodu, dorazíme až ku hrázi, pod níž stojí mlýn, první to na Sedleckém potoce. Stojíce u splavu, z něhož voda hučí a se pění a vedle něhož stojí nový domek, ohlížíme se zpět na rybník a domky malebně kol dokola rozložené, jejichž stín jen mdle a nejasně stápní se ve stříbřité hladině vodní.

Nyní opustíme potok.

Nyní opustíme potok Sedlecký, ač ne na dlouho – a vstoupíme do vyšší krajiny, odkudž pak sestoupíme do nížiny u městečka Maršovic.

Nevalným švestkovým stromořadím kolem vonných lučin ubíráme se dále. Vpravo i vlevo rozložena jsou dosti úrodná pole, zvedající se ve dva orné vršíky, jež se dále okrouhle spojí v dosti vysokou planinu. Mineme ještě jeden švestkový sad a již vcházíme do nepatrné vesničky **Hůrky Hořetické**, jíž pro stromoví všeho druhu dosud jsme nespatri.

Málokterá osada těšiti se může poloze stejně krásné. Ležít v údolíčku na nevysokém návrší, jež chrání vísku zvláště na severní a východní straně. Dýše neskonalým klidem a zdá se, jakoby v útulném svém zákoutí byla chráněna především nepříjemností a bédou vezdejšího života. Žije zde 62 obyvatelů v devíti číslech.

Roku 1445 prodal Břetislav z Lopuče 2 kopy grošů, plat to na lidech z Hůrky a Hořetic, Janovi z Říčan a ten postoupil plat Janu Řepovi z Neveklova.

Na Místě kde stojí domek č. 1 (dnešní domek Balků) stávala druhdy tvrz, neb nějaký ohrazený dvorek, neboť při kopání jakési prohlubně přišlo se na zasypaný sklep, v němž byly nalezeny různé kosti. Dále majitel usedlosti čp. 7 (u Trnků) našel při kopání hliněný hrneček s as 150 groši. Dle toho byla tehdy Hůrka již dávno založena. S groši těmito shledali bychom se v Českém národním museu, jemuž byly odevzdány.

Proujdouce po návsi, mineme ještě křížek, u něhož za doby sucha scházívali se občané ku společné modlitbě večerní, prosíce Boha o potřebnou vláhu.

VZNIK HASIČSKÉHO SBORU

Bylo to 4. července 1910 když se přihnala od severozápadu přes les Barkov velká bouře. Blesky se křížovaly a hospodáři trnuli strachem, co se stane. Při jednom zablesknutí uhořel blesk do chléva u Němečků v Hořeticích č. 13. Hašení požáru se zúčastnil sbor hasičů až ze Stranného a obětaví sousedé. Také silný liják pomohl zabránit rozšíření požáru na okolní budovy. Po tomto ohni vznikla myšlenka založit hasičský sbor v Hořeticích. Podařilo se to tehdejšímu starostovi obce Františku Trnkovi, Hořetice č. 1 a Josefu Bárovi, Hořetice č. 19, v květnu 1911.

Dobrovolně se přihlásili za členy:

Josef Bára, Hořetice č. 19

Jan Štěpánek, Hořetice č. 22

Bohumil Vršecký, Hořetice č. 18

Jan Beran, Hořetice č. 4

Václav Vršecký, Hořetice č. 6

Josef Němeček, Hořetice č. 8

Antonín Kovářík, Hořetice č. 25

Josef Šembera, Hořetice č. 12

Bohumil Trnka, Hořetice č. 1

František Trnka, Hůrka č. 7

Václav Adam, Hůrka č. 6

Josef Kovářík, Hůrka č. 9

Václav Šenk, Hodětice č. 8

Velitelem sboru byl zvolen Josef Bára, podvelitelem Bohumil Vršecký, jednatelem Václav Vršecký, Starostou Josef Němeček č. 13, pokladníkem Antonín Šembera Hořetice, oba jako přispívající členové.

Organizační práce se dařila, protože našla pochopení u všech členů. První starostí bylo obléci členy do pracovních šatů, obstarati výzbroj, helmy, opasky sekerky, zakoupiti stříkačku a postavit hasičskou zbrojnici.

Stříkačka byla zakoupena v dubnu 1912 od firmy Smekal Praha Smíchov a výzbrojí ke stříkačce náležející za 1 907,91 K. Peníze na zaplacení si Obecní zastupitelstvo vypůjčilo u Spořitelního a záložního spolku v Hoděticích, což zařizoval starosta sboru Josef Němeček. Byla přislíbena subvence 500,- K. Protože nebylo místo na uskladnění stříkačky, byla nejdříve u starosty obce Františka Trnky v kůlně. V r. 1913 začal stavitel Perníček z Dubí stavět na návsi vedle zvoničky hasičskou zbrojnici. Materiál dovezli zdarma hospodáři koňskými potahy. Kámen byl od ministra kamenického Chomouta ze Šebáňovic, cihly a tašky z cihelny v Prosenicích. Dostavěna byla v témže roce za 858,52 K. Tuto částku se usneslo Obecní zastupitelstvo uhraditi mimořádnou přirážkou ve výši 34 %.

Na jaře 1913 se konaly přípravy na slavnost svěcení stříkačky. Na slavnosti dne 1. června 1913 bylo předvedeno pochodové cvičení i cvičení se stříkačkou. Kmotrou stříkačky byla manželka nájemce dvora v Hoděticích paní Kratochvílová, která věnovala sporu 50,- K.

Slavnost se vydařila při pěkném počasí za účasti okolních sborů a občanů jak místních tak i z okolí. Po skončení hlavního programu byl uspořádán koncert na zahradě p. Bezkočky v Hořeticích. Večer se konala taneční zábava v hostinci Františka Krejčího v Hoděticích. Večer s dechovou hudbou z Maršovic. Na tuto slavnost pamětníci dlouho rádi vzpomínali.

Úspěšný rozvoj hasičského sboru byl přerušen vyhlášením války Rakousko-Uherska Srbsku 26. července 1914. Toho dne byly vyvěšeny mobilizační vyhlášky okresního hejtmanství v Benešově, podepsané hejtmanem Hejdou. Vojáci v záloze do 39 let se museli hlásit na nejbližším velitelství.

Z naší obce rukovali:

František Bezkočka, Hořetice čís. 3
Josef Čech, Hořetice čís. 24
Vojtěch Čech, Hořetice čís. 24
Antonín Kovářík, Hořetice čís. 25
František Šembera, Hořetice čís. 12
Josef Šembera, Hořetice čís. 12
Bohumil Vršecký, Hořetice čís. 18
Václav Vršecký, Hořetice čís. 6
Bohumil Trnka, Hořetice čís. 1
Josef Zelenka, Hořetice čís. 1
František Bouček, Hůrka čís. 5
Bohumil Bouček, Hůrka čís. 5
František Trnka, Hůrka čís. 7
Josef Kotrba, Brdečné čís. 3

2. srpna 1914 museli být předvedeni koně od Benešova. 2 páry koní i s vozem musela dát obec.

II. výzva k narukování byla do 42 let dne 3. září 1914 a týkala se těchto vojáků:

Josef Bára, Hořetice čís. 19
Jan Kruchňa, Hořetice čís.10
František Šindelář, Brdečné čís. 1

Další odvody až do 50 let věku se vztahovaly na tyto vojáky:

Antonín Beran, Hořetice čís. 4
František Beran, Hořetice čís. 4
Josef Beran, Hořetice čís. 4
Václav Brabec, Hořetice čís. 14
František Brabec, Hořetice čís. 14
Antonín Bouček, Hořetice čís. 3
Jan Cihelka, Hořetice čís. 5
Antonín Konopištský, Hořetice čís. 2
Jan Štěpánek, Hořetice čís. 22
Josef Štěpánek, Hořetice čís. 20
Antonín Šebek, Hořetice čís. 26
Josef Šebek, Hořetice čís. 22
Jan Němeček, Hořetice čís. 13
Josef Němeček, Hořetice čís. 8
Josef Jirásek, Hořetice čís. 21
Antonín Zoula, Hořetice čís. 17
Jan Vanžura, Hořetice čís. 11

Josef Vacek, Hořetice čís. 15
František Krejčí, Hodětice čís. 4
Antonín Krejčí, Hodětice čís. 4
Karel Zelenka, Hodětice čís. 1
Václav Adam, Hůrka čís. 6
Jan Adam, Hůrka čís. 6
František Adam, Hůrka čís. 6
Josef Adam, Hůrka čís. 6
Josef Bouček, Hůrka čís. 5
Bedřich Bouček, Hůrka čís. 5
Josef Beránek, Hůrka čís. 8
Vojtěch Krejčí, Hůrka čís. 3
Josef Kovářík, Hůrka čís. 9
Josef Rumpler, Hůrka čís. 8
Josef Trnka, Hůrka čís. 7
Bohumil Trnka, Hůrka čís. 7
Ladislav Bouček, Brdečné čís. 2
Josef Kumsta, Brdečné čís. 1
Josef Kotrba, Brdečné čís. 3
Antonín Kotrba, Brdečné čís. 3
Josef Šindelář, Brdečné čís. 1
Josef Řezníček, Brdečné č. 4
Josef Řezníček, Brdečné čís. 5
František Řezníček, Brdečné č. 5

Odveden byl i řídící učitel Václav Braný a starosta obce František Trnka, ale oba byli osvobozeni.

Činnost sboru byla omezena a život obce úplně ochromen. Byly prováděny rekvisice na obilí, brambory, dobytek i ostatní zemědělské produkty, které vedl strážmistr František Malchovský. Zboží bylo na lístky a ve mlýně se smělo mlít jen na mlecí povolení. Válka skončila a 28. října byla vyhlášena samostatná Československá republika.

Ve válce padli tito vojáci:

Václav Vršecký, Hořetice čís. 6
Bohumil Vršecký, Hořetice čís. 18
Josef Šembera, Hořetice čís. 12
Josef Štěpánek, Hořetice čís. 22
Josef Kovářík, Hůrka čís. 9
František Bouček, Hůrka čís. 5
Bohumil Bouček, Hůrka čís. 5
Jan Adam, Hůrka čís. 6
Josef Rumpler, Hůrka čís. 8
Josef Kotrba, Brdečný čís. 3

Mezi padlými byli i 4 zakládající členové hasičského sboru.

Ze zajetí jako legionáři se vrátili: František Šembera, František Brabec, Václav Adam, František Adam, Antonín Zoula, Josef Zelenka, František Trnka.

Po skončení války nastal klidný život. Činnost hasičského sboru byla obnovena a přistoupili další mladší členové. Dařilo se rozvíjet práci spolkovou i kulturní, kterou představovalo ochotnické divadlo a tradiční hasičské plesy.

Průřez činností sboru po ukončení světové války do současnosti.

Rok 1923 – 10. června byl sjezd hasičské župy Ostromeč v Hořeticích na louce starosty sboru Josefa Němečka a samostatné vystoupení našeho sboru při požárním útoku na stodolu Josefa Báry. Po cvičení se konal koncert dechové hudby na zahradě Františka Bezkočky a večer taneční zábava v Hoděticích.

Na hasičském sjezdu v Praze cvičili: František Bára, Josef Konopištský, Josef Šimáček, František Vršecký.

Zakoupeno divadelní jeviště od ochotnického spolku Švanda v Hoděticích.

Rok 1924 – Účast na slavnosti v Zahrádce a v Šebáňovicích a na župním sjezdu ve Štětkovících.

20. července sehráno divadelní představení „Kletba mamonu“ v lese pod Křížemi.

Rok 1925 – Při valné hromadě se vzdal funkce velitele sboru Josef Bára. Novým velitelem byl zvolen Josef Němeček. 13. června vznikl odblesku požár u Trmalů v Šebáňovicích, kterého jsme se zúčastnili.

Sehráno divadelní představení „Návrat k přírodě“ v lese pod Křížemi.

Rok 1926 – Zúčastnili jsme se hašení požáru bednářské dílny na Křížích.

Sehráno divadlo „Děvče české – srdce zlaté“ v lese pod Hůrkou.

Rok 1929 – 28. dubna při divadelním představení ve Stražovicích vběhla při druhém výstupu hostinská paní Machovcová do hlediště se slovy: „Nechte toho u Balounů hoří!“

15. září jsme zasahovali při požáru u Šípků a Vrňáků v Maršovicích. Tohoto požáru se také náš sbor účastnil.

Rok 1930 – Účast při likvidaci požáru stohů v Suchdole.

Rok 1932 – Likvidace požáru kůlny p. Kulíka v Hoděticích.

Rok 1934 – Dostavěna silnice od Hořetic na silnici Neveklov – Kosova Hora.

Rok 1935 – Zemřel první starosta sboru Josef Němeček. Zúčastnili jsme se hašení požáru u p. Aloise Brejšky v Suchdole, který vznikl odblesku. 5. září jsme hasili požár u Kostků v Prosenicích. Při tomto požáru jsme viděli stříkačku značky Mára, která se nám zalíbila.

Rok 1938 – v záříjové mobilizaci narukovali:

- z Hořetic – František Bára, Václav Bezkočka, Josef Dvořák, František Kruchňa, Jaroslav Šembera, Adolf Soukup, František Šenk, Václav Sbíral, Antonín Štěpánek, Ladislav Trnka, Václav Vacek, František Vacek, Jan Němeček.
- z Hůrky – Antonín Jiráček, Antonín Šetina, Jaroslav Šetina, Jaroslav Šetina, Josef Šimáček, Bohumil Franěk, Jindřich Šimůnek.
- z Brdečného – Jaroslav Šindelář.
- z Hodětic – Karel Březina.

Rok 1939 – Zakoupena motorová stříkačka od firmy Mára Tábor s předkem na pneumatikách za 26 000 Kčs. Peníze na zakoupení zapůjčila Kampelička v Hoděticích, záruku převzala obec a platila úroky.

Velitelem sboru je Ladislav Trnka, Hořetice čís.1, starostou sboru je Josef Trnka, Hůrka čís. 7.

Německou okupací byla činnost velmi oslabena.

Rok 1946 – byla znovu obnovena činnost sboru. Velitel Jaroslav Šembera, Hořetice čís. 12, předseda Jan Němeček, Hořetice čís. 8.

Za odebranou stříkačku jsme dostali náhradní zn. Ebert.

Rok 1955 – Hašení požáru stát. statku v Suchdole.

Rok 1960 – Provedena generální oprava stříkačky.

Rok 1965 – 20. září velký požár skladu na píci u kravína JZD v Hořeticích. Zúčastnily se také sbory Vlkonice, Zádolí, Křečovice, Strnadice, Šebáňovice, Maršovice, Řehovice.

Rok 1966 – Zakoupeno 9 vycházkových obleků na návrh okrskového velitele Bedřicha Poustky.

Rok 1967 – 26. srpna likvidace ohně ovčírna v Maršovicích, který se vznítil od blesku.

Rok 1968 – 23. června jsme se zúčastnili okrskové slavnosti v Křečovicích, kde byla i ukázka požárního útoku se stříkačkou.

6. července jsme se zúčastnili při hašení požáru lesa u hájovny v Suchdole.

Z výtěžku sběru odpadových surovin bylo zakoupeno 5 vycházkových obleků.

Společně se sborem ve Strážovicích byla uspořádána taneční zábava na Křížích.

O pouti byla taneční zábava na parketu v Hořeticích.

Rok 1969 – 20. ledna zemřel poslední zakládající člen Antonín Kovářík, Hořetice čís. 25.

Uspořádáno pouťová zábava na parketu v Hořeticích.

Rok 1970 – Za sběr byly zakoupeny další 4 vycházkové obleky.

Společně se sborem hasičů ve Strážovicích byla uspořádána taneční zábava na Křížích. Také o pouti byla uspořádána taneční zábava v Hořeticích.

Šimáček Josef, jednatel.

Podařilo se nám zachytit jenom nepatrnou část událostí a změn, které se v naší obci udály od počátku XX. století. Těm starším pro vzpomínku na dávno zašlá léta a těm mladým jako připomínku do minulosti.

Představitelé, kteří v minulosti byli do čela obce a veřejného života v naší obci postaveni, požívali veškeré důvěry a vážnosti mezi občany. Při tehdejších těžkém životě, který byl naplněn namáhavou prací, věčným odříkáním a strachem o zítřek, dovedli vytvořit hodnoty, kterých my dnes užíváme.

Proto i my, dnešní pokolení, s veškerou úctou na ně rádi vzpomeneme a vzdáme čest jejich památce.

Organisovaná složka „Sbor dobrovolných hasičů“ byla založena v obci Hořetice v roce 1911. Prvním velitelem sboru byl zvolen František Bára, zemědělec z Hořetic, čp. 19. Starostou sboru byl Josef Němeček, zemědělec, Hořetice čp. 13, jednatelem Václav Vršecký, Hořetice čp. 6 a pokladníkem Antonín Šembera, Hořetice čp. 12.

Tato dobrovolná organizace nesloužila pouze k účelu, ke kterému byla založena. V létech, kdy byla založena a zejména v době pozdější, kdy nebyl na vesnici zaveden rozhlas, plnila současně úkol společenský a do jisté míry kulturní. Pořádaly se různé slavnosti tzv. Hasičské sjezdy, na kterých byla konána různá cvičení, předvádění požární pohotovosti, jízda na koních, sekerová cvičení a další. Byl zde založen velmi aktivní divadelní kroužek, který po dlouhá léta vedl starosta sboru Josef Němeček za pomoci učitelů, kteří učili na místní škole v Hoděticích. Přípravné zkoušky na divadlo se konaly v hostinci U Němečků. Generální zkoušky a divadelní představení se konaly v hostinci v Hoděticích. V letních měsících se hrálo v přírodě. Tato divadelní představení byla velmi navštěvována a po úspěchu se i

několikrát opakovala. V roce 1942 byla zde hrána hra Královna Dagmar. Při tomto představení účinkovalo dvacet sedm osob a s velkým úspěchem se hrálo čtyřikrát. Divadelní kroužky byly i v sousedních vesnicích v Suchdole, Křečovicích, Strážovicích, Zádolí, Řehovicích, Strnadících, Šebáňovicích. U nás a v sousedních vesnicích byly pořádány každoročně hasičské plesy. Na tyto se chodilo zvat občany po sousedních vesnicích. Vždy chodili dva členové sboru ve stejnokrojích a rozdávali tištěné pozvánky. Na plesech byly pořádány v té době velmi populární růžičkové a pomerančové volenky.

V třicátých letech byly pořádány velké slavnosti v Suchdole a ve Strážovicích při kterých byly svčeny stříkačky. Při každé takové slavnosti byla postavena tribuna na návsi, s které byl pak pronesen slavností projev zástupcem sboru. V Suchdole to byl bratr Brejška, vynikající řečník, známý po celém okolí. Ve Strážovicích to byl bratr Kopka, který byl současně předsedou záložny v Neveklově. Tyto tradiční slavnosti se udržovaly přibližně do roku 1939, tj. Do doby okupace naší vlasti. V době války byly veškeré organizace, spolky a shromažďování přísně zakázány. Mladí lidé byli totálně nasazováni ze zemědělství do průmyslu nebo i do Německa.

V roce 1943 byli odvečeni do koncentračního tábora nucených prací starosta obce a starosta sboru Josef Trnka, rolník z Hůrky čp. 4 a Vojtěch Krejčí, rolník z Hůrky čp. 3. Starosta Trnka se domů již nevrátil. Zahynul na následky nelidského trýznění a je pochován v Praze na Olšanech, kam byl převezen.

V této době byla činnost sboru velice slabá a koncem roku 1943, kdy byla zdejší obec nuceně vystěhována a pojata do cvičného území jednotek SS, činnost sboru zanikla docela. Stříkačka i ostatní náradí bylo odvezeno neznámo kam. Hospodáři i občané se všichni vystěhovali a obec zůstala liduprázdná.

V roce 1943 zemřel v Německu syn našeho starosty Ladislav Trnka. Jeho pozůstatky byly převezeny na místní hřbitov do Hodětic. Hospodář Vojtěch Krejčí se vrátil z Německa po osvobození s podlomeným zdravím.

V květnu 1945 končí druhá světová válka, válka, která nemá v dějinách obdoby, která poznamenala každého občany. Hospodáři se stěhují zpět do svých zpustošených domovů se skromným majetkem, který si po dobu vystěhování pracně uchovali. Znovu začínají obdělávat svá úhorem ležící pole, opravují svá obydlí, zařizují svá hospodářství. Ve staveních je vesměs po jedné kravičce, která má v tuto dobu cenu zlata. Ve větších usedlostech s půjčenými koňmi od armády, které později musí zaplatit. Někteří se již domů nevracejí. Stěhují se do pohraničí, nechce se jim začínat znovu téměř z ničeho. Obec se pomalu začíná konsolidovat.

V této době není ještě pomyšlení na znovuoobnovení sboru. Ustavil se první národní výbor, jehož předsedou byl zvolen řídicí učitel Miroslav Černý, který zde učil po celou dobu války, protože byl vystěhován z Domažlicka. Až počátkem roku 1947 se poprvé scházejí někteří starší členové sboru a s mladými chlapci na ustavující schůzi je ustanoven sbor. Velitelem byl zvolen Jaroslav Šembera, zemědělec z Hořetic čp. 12, jednatelem František Němeček, Hořetice čp. 8. Členové se usnesli opravit hasičskou zbrojnici, zakoupit novou stříkačku, popř. auto, zakoupit nové zvony do Hodětic, Hořetic a Hůrky. Tyto zvony byly v době války nuceně odebrány. Zachráněn byl pouze zvon sv. Petr, který přes Památkový úřad se podařilo zachránit řídicímu učiteli Černému. Tento zvon je na zvonici v Hoděticích doposud. Podle historie pocházel z dob Českého království a byl ulit v roce 1478. Má proto velký historický význam a jedině proto byl zachráněn.

Do roka byla zakoupena nová stříkačka a osobní auto zn. Adler. Řidiči auta byli určeni Jaroslav Šembera a František Němeček. Byly zakoupeny pracovní stejnokroje a členové se pravidelně scházeli na schůzích, brigádách a cvičeních.

Auto nesloužilo v té době jen pro účely sboru, ale i pro potřeby místních občanů. Byl to určitý pokrok v naší obci, protože jiné motorové vozidlo zde nebylo. Zakoupení zvonů se prodlužovalo vyjednáváním, přes veškerou obětavost členů zakoupeny nebyly.

Aktivní činnost sboru trvala do roku 1951. V té době probíhal proces znárodnování. Hostince soukromého charakteru byly v Hořeticích zrušeny a proto nebylo kde konat schůze a veřejné zábavy. Jiná veřejná budova nebo místnost v obci nebyla. V roce 1956 jsou v obci založena dvě JZD, a to v Hořeticích s osadou Hodětice a v Hůrce s osadou Brdečné. V roce 1960 dochází ke sloučení těchto družstev. V této době vykonává funkci velitele sboru již bratr Kruchňa z Hořetic č. 10, nynější předseda MNV. O rok později připadá ke zdejší obci i k JZD samostatně sbor Hořetice a samostatně sbor Strážovice. V Hořeticích je i v té době postavena budova MNV za pomoci všech složek v obci, kde je zřízeno pohostinství, čímž se též vyřešila otázka veřejné budovy v Hořeticích.

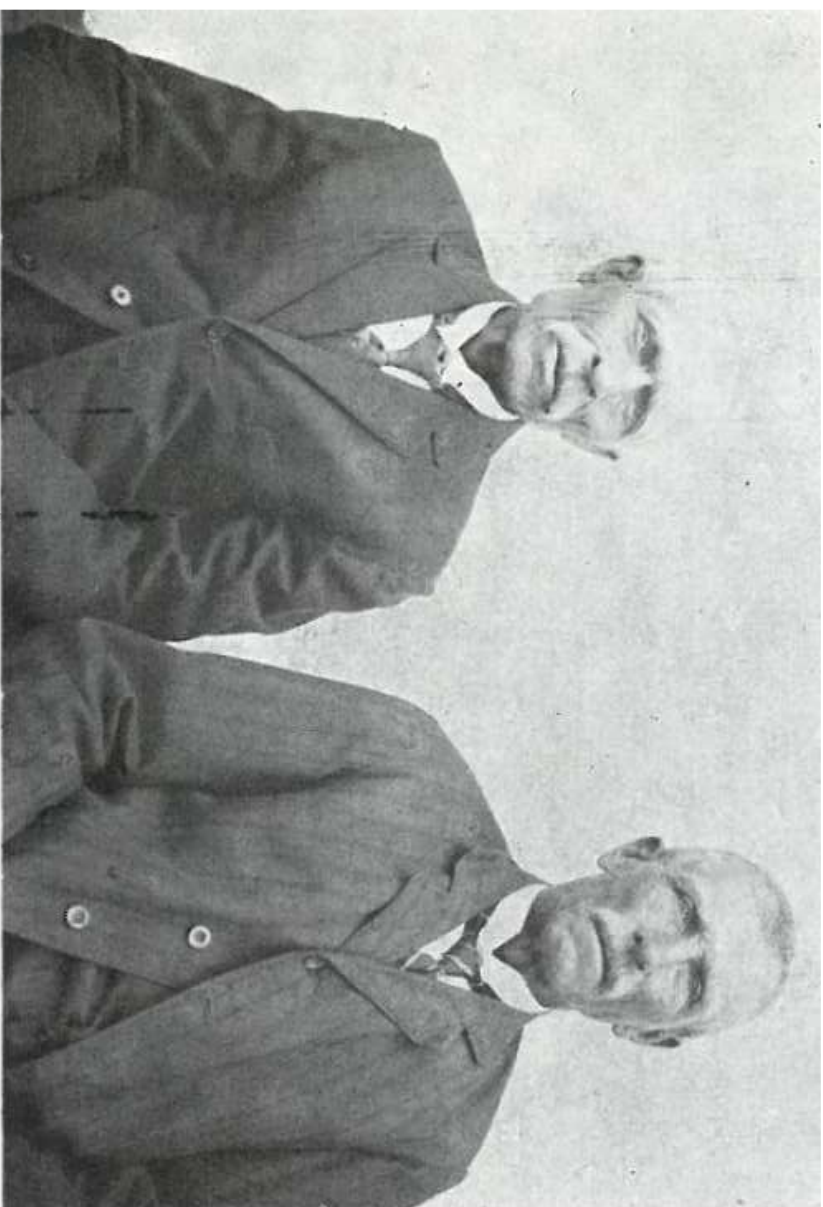
V roce 1967 byl zvolen nový velitel Josef Červenka, předsedou je František Kruchňa, jednatelem Josef Šimáček z Hůrky. Je založeno požární družstvo v počtu devíti členů. Členům družstva jsou zakoupeny nové vycházkové stejnokroje.

V roce 1968 byl pořádán okrskový sjezd v Křečovicích za přítomnosti sborů z Hořetic, Strážovic, Zádolí, Vlkonic, Křečovic, Krchleb a Nahorub. Okrskovým velitelem byl br. Poustka z Vlkonic. V roce 1968 zemřel náš velitel okrsku Mirek Jirásek z Krchleb. Dne 5. ledna 1970 zemřel náš velitel Josef Červenka. Pochován byl na hřbitově v Křečovicích. Oběma těmto funkcionářům byl na pohřbu celý okrsek požárníků v počtu asi 75 členů.

Nynější sbor v Hořeticích čítá 18 členů. Funkci velitele vykonává Josef Vančura z Hořetic, předsedu Josef Bouček z Hůrky, místopředsedu Antonín Balek a jednatele Josef Šimáček z Hůrky. Dřívější předseda František Kruchňa zastává od počátku roku 1971 funkci velitele okrsku.

Dobrovolná práce požárníků vyžaduje osobní obětavost jednotlivých členů, protože tuto vykonávají vždy na úkor svého pracovního volna. Nejenom zachraňovat majetek občanů, státní majetek, ale i doprovodit člověka na jeho poslední cestě, na cestě, kterou jednou všichni nastoupíme, ať chceme nebo ne, bez rozdílu postavení ve společnosti, vzdělání. Doprovodit každého je závaznou povinností všech členů ČSPO. Takto to bylo u nás ve vesnici vždy zvykem a do dnešních časů nás požárníky tato povinnost zavazuje.

Bouček Josef, předseda.

BÁRA FRANTIŠEK,
první velitel sportu.

TRNKA FRANTIŠEK,
starosta obce od r. 1902 do r. 1919.

Starobylý oltář v Hodětickém kostele s kazatelnou.

KRUCHŇA JAN,
starosta obce 1919—1935.

NEMEČEK JOSEF,
drubný velitel sboru,
velmi obětavý ochotník,
který úspěšně vedl po
dlouhá léta místní diva-
delní kroužek.

TRNKA JOSEF,
starosta obce i sboru od r. 1935 do r. 1943, vykonával funkce v době pro
národ nejméně, za což zaplatil dani nejvyšší, životem.

BALEK MIROSLAV,
† 29. 11. 1942 ve věku 20 roků.

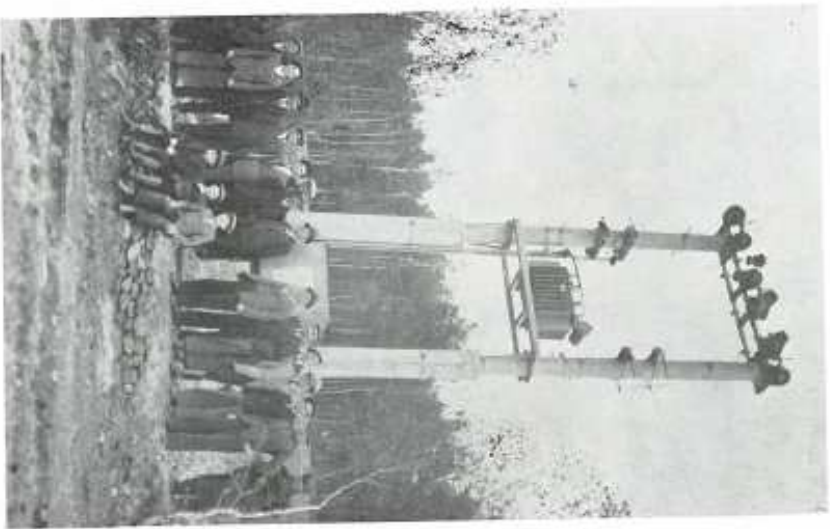
TRNKA LADISLAV,
† 19. 7. 1943 ve věku 21 roků.

Cechoslovenské divadelního kroužku po hře „Královna Dagmar“ v r. 1941.

Po hře „Když kocour není doma“ v r. 1947.

Osadníci z Hůrky a Brdčevného po dokončení elektrifikace osad v r. 1947.

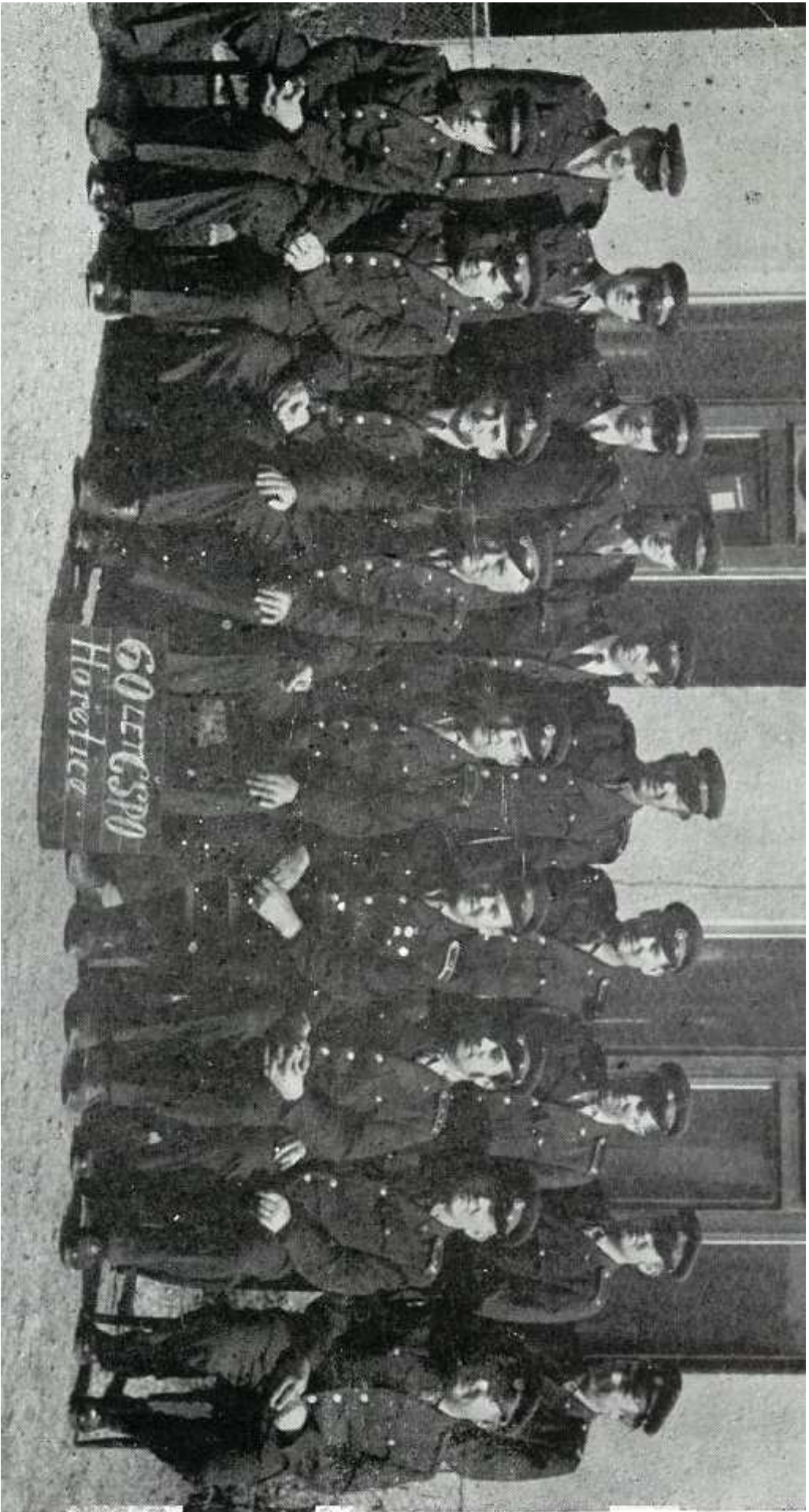
Podávatelé z Hoptěje po slavnosti ve Strnadčích v r. 1948.

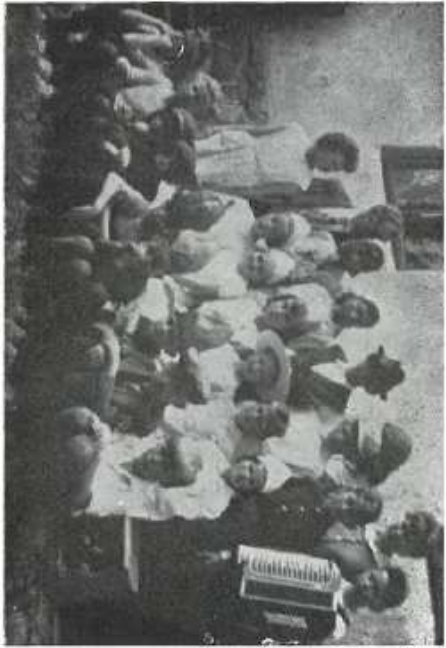

KHALIK ANTONIN,
řídící učitel, poslední který učil
na Hodečské škole.

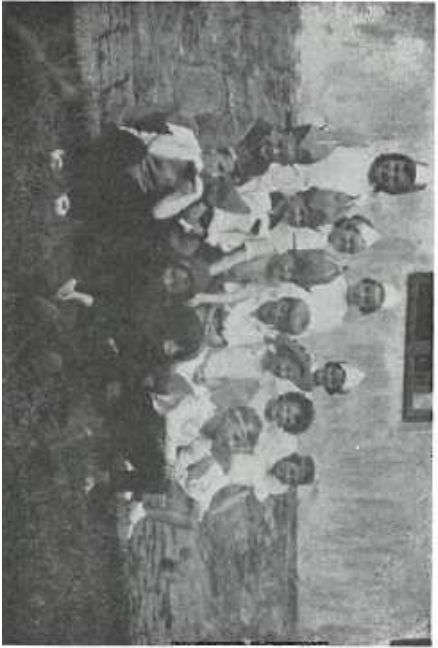

Poslední žáci hodečské školy.

Mali ochotníci při posledním představení sehraném v hodětické škole.

Požární družstvo v roce 1987.

Požární zbrojnice, vlevo 100letá zvonice.

Hodětická škola, která patří již minulosti. V pozadí starobylý kostelík.

POŽÁRNÍ SBOR HOŘETICE

1911-1971

Vytiskla Státní tiskárna, n. p., závod 4, Praha 10, Sádkova 12